

JARZĘBATY (2) *ai*

Oba a jasne.

sg m I jarzębatym (1). ◇ n N jarzębat(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

*Pstry, nakrapiany ciemniejszym kolorem; guttatus Cn (2) : Trzeci rodzaj przemyłtu [złodziejskiego] podobien do Ryśiá. Bo włošem iárzębátym ofzuka y Zyśiá. KlonWor **.*

Wyrażenia: [»kurzyca jarzębata«: [bóg] Lituanis ktory defzcz ípufzcza/ temu [Litwini] rozmaítey bárwy kurzyce białe/ czarne/ iárzębáte etc. ofiárowáli. StryjKron 157, 157 (Linde).]

»lice jarzębate [= pokryte piegami]« (1): Brodá czarna/ plálki nos/ oczy zyzowáte: Brodávicá ná twarzy/ lice iárzębáte. KlonWor 54.

Synonimy: piegaty, pstry.

LW